

Hejsek 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXI leden 2016

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší do nového roku! Už i ten sníh nám někde napadl... Škoda, že to nebylo už o Vánocích. Doufám, že vám Ježíšek donesl alespoň něco z toho, o co jste mu napsali.

Haf! Haf! Haf!

V lednu nás čeká výprava na bruslení. Pojedeme do Černošic, abychom si to pořádně užili a vyhnuli se tlačenicím. A nezapomeňte si s sebou vzít i ústřížky, které vám poslal Široko... Mohly by se vám velice hodit.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Mety, Simče a Aničky!

Haf! Haf! Haf!

Vzpomínáte na naši vpředáckou vánoční koledu?

Vánoce rychle se blíží,
cítíme zimní chlad.

Dobrá nálada se šíří,

cukrovím zaženem hlad.

Všem se nám dárky moc líbí,

v perníčkách je dobrý rum.

Vedoucí zpěvníky slíbí,

předvedli zase svůj um.

Co budeme dělat?

- 5. 1. Družinovka (16:30–19:00)
- 6. 1. Družinovka (16:30–19:00)
- 8. 1. Čaj (16:00–19:00)
- 9.–10. 1. Bruslení a hra po Praze
- 12. 1. Oddílovka (16:30–19:00)
- 19. 1. Družinovka (16:30–19:00)
- 20. 1. Družinovka (16:30–19:00)
- 26. 1. Oddílovka (16:30–19:00)

A dále...

- 20. 2. Výroční výprava
- 21. 2. Uzlijáda
- 12. 3. Celočtrnáctkovská hra od Arálií
- 24.–28. 3. Velikonoční táboření
- 16.–17. 4. Brigáda v přírodě a družinkové výpravy
- 13.–15. 5. Oddílové klání o Štítek táborníka
- 3.–5. 6. Poklad
- 17.–19. 6. Výprava na vodu

STAV SE NA **ČAJ**

8. ledna 2016

OD 16 DO 19 H

Krom výroby **POSTELÍ**

a **BEDNIČEK** *na tábor*

zahájíme i výrobu nových

 ZPĚVNÍČKŮ

PŘINES NĚCO DOBRÉHO NA ZUB

Vánoční výprava

(11.-13.12.2015)

Letos jsme se vydali na vánoční výpravu do Šiškovice, které se nachází nedaleko Chrudimi. Cestu jsme zvládli bez větších obtíží i přes černočernou tmou. Na chalupě jsme se zabydleli, určili, kde kdo bude spát a pořádně zatopili. Pak jsme se vrhli na tvoření co nejkrásnějších vánočních stromečků s ozdobami. Když měli všichni všechno krásné, šli jsme do hajan.

Ráno jsme se vydali na procházku, kde jsme nasbírali chvojí na adventní věnec a našli vánoční stromeček. Taktéž jsme stvořili PFka do nového roku a ozdobili stromeček žrádlem pro hrocha, aby se zvířátka měla dobře.

Před obědem jsme drátkovali kamínky a posilnění těstovinami se smetanou, vrhli jsme se do příprav večera. Pekli jsme vánočky, korálkovali andílky na stromeček, lepili řetěz a papírové ozdoby, vázali adventní věnec a vyráběli lodičky. Po večeři, kterou tvořil houbový kuba, jsme se vydali ven naplnit vánoční poselství a donést si Vánoce do našeho obydlí. Se svíčkami a prskavkami jsme obcházelí okolí a sbírali podpisy. Na závěr jsme si pustili lodičky a na jejich základě předpovídali budoucnost. Pak jsme vešli dovnitř a za zvuků kláves obdivovali místnost osvětlenou hořícími svíčkami a mísy cukroví. Zapěli jsme pár koled,

zahráli si puding. Nastal čas na dárečky z tomboly. Od oddílově nejmladších po ty nejstarší jsme si losovali a v opačném pořadí pak dárky rozbalovali. Všechny byly nádherné, jsme na nás pyšní.

Po rozdání ostatních dárků jsme se domluvili, že dárky od skupinek si představíme na vánoční schůzce, neboť jsou všechny klubovního charakteru.

Nastala volná zábava ve svitu svíček, zatímco mladší usínali při čtení Ledové královny.

Ráno jsme se vydali do nedalekého lesíka zahrát si na loupežníky a pak už zbývalo jen co nejlépe uklidit. A hurá na vlak!

Pohádka z Vánoční výpravy: Zmizelá hvězda

Detektiv Novák seděl ve své kanceláři a zadumaně zíral na papíry poházené všude kolem. A to kvůli stejnému případu jako každý rok. Nějaký výtržník totiž zase ukradl obrovskou svítící hvězdu na vánočním stromku na náměstí. Všichni o tom diskutovali – taková výtržnost nemohla zůstat nepotrestána. Ale jediný, kdo s tím hodlal něco udělat, byl pan Novák. Ten ale neměl potuchy, kde hledat. Pachatel totiž nezanechal žádné důkazy. Po nějakém čase se o krádeži přestalo mluvit. Detektivu Novákovi to ale stále vrtalo hlavou.

Tedy až do Štědrého dne, kdy dostal pod stromek obří svítící hvězdu od neznámého dárce.

Napsala Majda

Co skrývá naše knihovna?

Další knížka, o které bych vám chtěla něco prozradit, se jmenuje „Přístav volá“ a jejím autorem je Jaroslav Foglar. Knižka vypráví o dobrodružstvích jednoho kluka, který si kvůli svému strýci, který má dluhy nemůže pořídit kolo, na které si šetří. Začne proto podnikat výpravy do přístavní části města a postupně poznává nové kamarády, jenže žádný z nich není tím opravdovým kamarádem! Jednoho dne se seznámí s Láďou Vilemínem. Na konec se z nich stávají opravdoví přátelé, jenže všechno není tak jednoduché...

Jak to všechno dopadne, si už musíte přečíst sami. Moje dnešní otázka je, jak se jmenuje hlavní hrdina této knížky?

JAK VPŘEDÁČI OBSADILI HRAD

MY NEJDEME NA
NAORAZÍ?

MAJEME JEŠTĚ
ČAS, TAKŽE
JDEME NA KOČÍČI
HRADEK!

HUDA, JDEME TU!

PO CHVÍLI...

POJĎTE ZASE
ZKUSIT, KOLIK
SE NAŠ VEDDE
DO VĚŽE!

JASNĚ!

JO!

TĚBA DÁME
REKORD!

TAK KOLIK
JE? JEDE

KOLIK VPŘEDÁKŮ
SE VEŠLO DO VĚŽE?

A KOLIK VEDOUČÍCH?

ODPOVĚDI SĎELUJTE SAMARĚ,
ZA KAŽDOU MUŽETE ZÍSKAT
BOD DO BODOVA'NÍ!

Jak předpovídat počasí

Když chceme uprostřed přírody vědět, jaké bude dnes počasí, nemůžeme si to dohledat na internetu (nebo si počkat na televizní předpověď), ale jsme odkázáni jen na to, co dovedeme kolem sebe pozorovat. Pokud nejsme skutečně ostřílení pozorovatelé, nedokážeme samozřejmě určit předpokládaný počet napršených milimetrů nebo tlak, rozhodně ale můžeme s trochou snahy odhadnout, jestli třeba bude pršet. Příroda nám k tomu nabízí spoustu různých nápověd z nichž některé jsou jednoduché a očividné, jiné by nás třeba ani nenapadly.

Že počasí **zůstane pěkné** nebo že se **zlepší** poznáme například tím, že pozorujeme časně ráno beránkovité mraky, které se brzy rozpustí, případně můžeme pozorovat časnou ranní mlhu nebo vysokou mlhu po jasné noci. Hezké počasí také slibuje večerní mlha po dešti. Pokud si ráno povšimneme silné rosy (v zimě silné jinovatky), také je to předzvěstí pěkného počasí. Dalšími zajímavými jevy je třeba stoupání páry z lesů, to, že vlaštovky létají vysoko a že včely pilně včelují. A také to, že od měsíce se rozbíhá svítící kříž.

Pokud se ale má počasí **zhoršit** nebo **zůstat špatné** (myslím tím teď příchod deště nebo sněhu), poznáme to například pomocí mraků – pokud se na nebi začnou od západu a jihozápadu zhusta objevovat peříčkovité

mraky nebo dokonce vysoké mraky vytvářející kruh kolem Slunce nebo Měsíce, případně pokud pozorujeme rychle plynoucí závojovité mraky, můžeme předpovídat špatné počasí. Když jsou mraky tak zvláště žlutavé nebo narůžovělé, můžeme dokonce očekávat krupobití. Černá hráz mraků na obzoru také neslibuje zrovna prosluněný den. Předzvěst deště nebo sněhu můžeme vytušit z večer nebo v noci stoupající mlhy, temně červených ranních červánků či ranních červánků na zamračeném nebi, nebo například z páry vycházející z kanálů nebo bažin. Mezi zajímavé jevy můžeme zařadit kruh par kolem Slunce nebo Měsíce, pocení stěn domů, skal a kovových předmětů, létání vlaštovek těsně nad zemí nebo vyskakování ryb nad hladinu.

Pokud chcete dostat nějaký ten bod do bodování, řekněte Jendovi, co by měl udělat uprostřed přírody v případě bouřky:

- a) vylézt na skálu (s deštníkem, aby na něj nepršelo)
- b) počkat na louce pod osamělým stromem (aby strom uzemnil případné blesky)
- c) pokud má gumové podrážky, nemusí dělat nic
- d) schovat se dál do lesa (tam ho bouřka neuvidí)

Neznámý dopis

Další dopis ze Stínadel snad již ani nemusím uvádět – dovolte, draží čtenáři, abych vám popřál příjemné počtení.

Vážení páni redaktorové,

když byla nedávno schůze Vontské rady, chtěl po mně jeden můj přítel jistou písemnost. Nemohl jsem mu však vyhovět – tajemný cenný papír je už dávno uschován na svém místě. Na vás je dnes, abyste objevili už pátý díl mapy k němu.

Bylo to na jaře, když nám na Dlouhé třídě postavili telefonní budku. Technickým zařízením jsem nikdy příliš nedůvěřoval a sledoval jsem s nelibostí, když ji dělníci zapouštěli do země, ale pokrok je zkrátka pokrok a zanedlouho jsem musel uznat, že i telefon se občas hodí.

Jednoho večera jsem kráčel kolem té telefonní budky domů, když tu přístroj uvnitř zazvonil. Zvedl jsem sluchátko, ohlásil se jménem a nestačil se divit – ten, kdo nazdařbůh vytočil číslo právě téhle telefonní budky, volal právě mně.

„Máme ve své moci ježka v kleci,“ ozvalo se ze sluchátka. „Jestli ho chceš získat pro sebe, přijď zítra po soumraku bez doprovodu na kraj Řásnovky a zúčtujeme spolu. Souhlasíš?“

Abych nesouhlasil – získat zpět ježka v kleci... Ten ta-

jemný v telefonu zopakoval, že mám přijít sám, pak řekl peněžní sumu, kterou si mám přinést – nebylo to málo – a zavěsil.

Se všemi úsporami jsem se nazítrí po soumraku vydal k Řásnovce – jak se ale ukázalo, celé to bylo jen jedna velká, na mne ušitá bouda. Výrostci, kteří na mne v temné ulici čekali, hlavolam neměli. Jednalo se jim jen o to, aby ze mne dostali ty peníze.

Když mne v těsném kruhu obestoupili a ten, v jehož hlase jsem rozeznal tajemného volajícího, se napřahoval, aby mi dal pěstí, přispěchali naštěstí do Řásnovky tři vzrostlí strážníci a dav násilníků rozehnali – mohl jsem se tedy bez úhony vrátit domů.

Zvláštní náhoda, říkáte si? Kdepak, nejednalo se o náhodu – vše bylo předem domluveno a jen díky tomu jsem rovněž vzal na milost ten telefonní přístroj, co se objevil u nás v ulici. Nedaleko Řásnovky byla totiž druhá telefonní budka a já byl se svými přáteli, kteří čekali u telefonu v Dlouhé, domluven, že nezavolám-li jim do pěti minut poté, co slunce zapadne za věž kostela svatého Haštala, znamená to, že jsem v nebezpečí a oni musí – z téže budky – zavolat na četnickou stanici.

Jedině telefon mi toho večera zachránil kůži. Pátý díl mapy se proto nachází rovněž v telefonní budce – hledejte pod pultem té, která stojí v Dlouhé ulici, přímo u křižovatky s ulicí Rámovou.

O odměnu za nalezený ústřížek se hlase u redaktora Vosy.

Velká písmenová soutěž

Pravidla jsou jednoduchá. Tvým úkolem je z níže napsaných písmen vytvořit co nejvíce slov, počítají se pouze podstatná jména v prvním pádě, a do konce prosince je ukázat Pomerančovi. První čtyři mladší a starší, kteří ve svých slovech použili dohromady nejvíce písmen, získají nějaké ty body do bodování. Pokud budeš ve skládání slov úspěšnější než Pomeranč, čeká tě sladká odměna.

K, E, P, N, O, J, H, I, Š, Ď

Šimča se ptá...?

Co jsi dostal/a k Vánocům?

Jóňa: Dostal jsem od Dávy malou krabičku, která je nabarvená akvarelkama nebo tužkama. Moc se mi líbí, protože se mi hodí k mé větší a určitě ji budu používat. *Johy:* Dostala jsem sovičku a dala jsem pytlíček. *Mája:* Od Tey, plovoucí svíčky a líbilo se mi to, protože zbožnuju svíčky. *Štěpán V.:* Svíčku od Skříti. Je to hezký. *Dáva:* Go od Pomeranče. Je to fajn. *Matěj:* Křížaly. Dostal jsem to od Mety a líbí se mi to. *Edík:* Polštář plněnej mátou a třezalkou. *Štěpán:* Já jsem dostal pouzdro na nůž od Kryštofa. *Kryštof:* Žlutý špendlík a líbí se mi. *Máťa:* Já jsem dostal hrnek od Matěje

a jsem s ním spokojenej. *Kuba V.:* Já jsem dostal parfleš. Hodlám v ní nosit povinné věci. *Kuba N.:* Sešit od Máti. *Anička:* Dostala jsem krásnou keramickou rumba kouli od Edíka. *Mikulda:* Dostal jsem věc, co vypadá jako ozubený kolo a je to nějaká věc na pletení. Ještě tomu zatím nerozumím. Ještě musím prostudovat návod. *Majda:* Dostala jsem pytlíček od Johanky a od Máji takový náušničky pěkný. *Esterka:* Takovou strašně složitou hru od Mikuldy, kterou jsem zatím nepochopila, ale vypadá strašně hustě. *Tea:* Rukavice od Máji. *Skříta:* Já jsem dostala namluvené japonské pohádky od Vosy plus bonus, Jak kdo přišel k čaji?. *Mety:* Dobrou věc. Oříšky v medu. *Týna:* Já jsem dostala sudoku a pak od Majdy poukázku na pomoc s referátem či úkolem.

Co bys rád jedl k Vánoční večeři?

Jóňa: Bramborovej salát a řízky. Pro vegetariány bych dal smaženej sýr. *Johy:* Bramborovej salát a pečený kuřátko. *Mája:* Nevím, kuba mi nijak nevadí. *Štěpán V.:* Asi taky řízky, jako Jóňa. *Dáva:* Třeba bramborovej salát s řízkem. *Matěj:* Já nevím, ale hlavně ne kubu. *Edík:* Nevím, ale kubu ne. Spíš něco jako řízek. *Štěpán:* Já bych rád jedl něco dobrýho, třeba jako smažák. *Kryštof:* Pořád kubu. *Máta:* Pizzu. *Kuba V.:* Kubu. *Kuba N.:* Asi kuře na červeno. *Anička:* Sushi. Já jím ráda sushi. Pořád. *Mikulda:* Hlavně něco bez cibule. Já bych jedl kubu, ale bez cibule. A taky bych jedl rád bramborovej salát, řízek, možná nějakou rybu. Ale ne kapra, proto-

že ten má moc tlustou kůži a je takovej divnej. *Majda:* Jako cokoliv bez cibule. Teda, ne cokoliv, kdyby to byla ryba nebo houby, tak taky ne. Třeba řízky. *Esterka:* Kubu teda nesnáším. Asi Johanku. *Tea:* Nic, kuba mi vyhovuje. *Skříťá:* Já nevím. Já už jsem zvyklá, že se člověk musí nacpat kubou, než přijde cukroví, i když mu ten kuba zase tolik nechutná. *Mety:* Já nevím, něco dobrého, protože kuba není dobřej. *Týna:* Kubu, kuba je dobřej.

Eliška (728 467 049)
Májka (725 807 853)
Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

